

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ A STUDY OF ENGLISH LANGUAGE LEARNING STRATEGIES OF STUDENT TEACHERS AT NAKHON SAWAN RAJABHAT UNIVERSITY

นิพัทธา สังข์ยก^{1,*} อังคณา อ่อนธานี² และ จักรกฤษณ์ จันทะคุณ²

Niphattha Sangyok^{1,*}, Angkana Onthanee² and Jakkrit Jantakoon²

¹สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ นครสวรรค์ 60000

²สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นครสวรรค์ 60000

¹Program in English, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan 60000, Thailand

²Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Naresuan University, Nakhon Sawan 60000, Thailand

*Corresponding Author: E-mail: niphattha.s@nsru.ac.th

รับบทความ 20 มีนาคม 2566 แก้ไขบทความ 2 มิถุนายน 2566 ตอรับบทความ 27 มิถุนายน 2566 เผยแพร่บทความ กรกฎาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 44 คน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยพิจารณาจากระดับผลการเรียนเฉลี่ยทางด้านภาษาอังกฤษดี อันดับสองรองจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษ แต่มีปัญหาในการโต้ตอบและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 ซึ่งผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทยและปรับค่าให้เหมาะสมกับบริบท มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่ากับ 0.89 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 6 กลวิธี คือ 1. ด้านการจำ 2. ด้านปัญญา 3. ด้านการชดเชย 4. ด้านอภิปัญญา 5. ด้านจิตใจ และ 6. ด้านสังคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทุกด้านในระดับปานกลาง ทั้ง 6 กลวิธีมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนใช้กลวิธีด้านการชดเชย ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.84) รองลงมา คือ กลวิธีด้านอภิปัญญา ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.94) กลวิธีด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.89) ส่วนกลวิธีด้านการจำ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.84) และกลวิธีด้านสังคม ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.00) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และกลวิธีด้านปัญญา ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนภาษา, การเรียนภาษาอังกฤษ, นักศึกษาครู

ABSTRACT

The purpose of this research was to examine the English language learning strategies of student teachers at Nakhon Sawan Rajabhat University. The sample for this research, obtained through purposive sampling, consisted of 44 second-year student teachers who majored in Mathematics, with a good grade point average in the English language comparable to student teachers majoring in English, and no prior classroom interaction or participation. The instrument for data collection was a set of questionnaires adopted from Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0. The SILL was translated into the Thai language and adapted to suit the Thai context, achieving an Index of Item Objective Congruence (IOC) of 0.89 based on reviews by three experts. The SILL consists of six categories: 1. memory, 2. cognitive, 3. compensation, 4. metacognitive, 5. affective, and 6. social strategies. The statistics used in analyzing data were mean, and standard deviation.

The research results revealed that student teachers employed all six aspects of language learning strategies at a medium level ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.79). When considering each aspect, compensation strategies

($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.84) were most frequently employed, followed by metacognitive strategies ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.94), affective strategies ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.97), memory strategies ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.84) and social strategies ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.00) which had similar mean scores, whereas cognitive strategies ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.94) were the least frequently utilized.

Keywords: Language Learning Strategies, English Language Learning, Student Teachers

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ ซึ่งพบว่าแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) จึงได้ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้ และวิธีจัดการเรียนการสอนสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การกำหนดคุณสมบัติ คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้ให้ความสำคัญกับการมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561–2580, 2561, หน้า 33) ซึ่งนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ คือ เน้นส่งเสริมและยกระดับทักษะภาษาอังกฤษ (English for All) และมีการเน้นย้ำเรื่องการพัฒนาครูให้มีทักษะ ความรู้และความชำนาญ ในการใช้ภาษาอังกฤษด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, หน้า 2)

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562 โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านความรู้ ที่นักศึกษาครูต้องมีคือ เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ซึ่งภาษาในที่นี้ หมายถึง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งได้กำหนดเป็นกลุ่มวิชาชีพครูบังคับที่นักศึกษาครูทุกคนต้องเรียน ดังนั้น นอกจากภาษาไทยที่เป็นภาษาประจำชาติแล้ว ภาษาอังกฤษจึงเป็นอีกภาษาที่มีความสำคัญกับนักศึกษาครูทุกคนเช่นกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, หน้า 3) ทั้งนี้ นักศึกษาครูไม่ใช่เพียงแค่มองความรู้ทางภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังต้องมี ภาษาอังกฤษถือเป็น “ภาษากลางสำหรับการสื่อสาร” (English as a lingua franca) หรือ “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลก” (English as a global or world language)

จากผลการวิจัยที่ผ่านมา กลุขเชาว์ นันทสุดแสง (2563, หน้า 195–196) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ด้านความรูสึก และด้านแนวโน้มพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย หรืออาจกล่าวได้ว่ามีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่มักมองเห็นความสำคัญที่แท้จริงของภาษาอังกฤษน้อย บางคนแสดงพฤติกรรมสนใจเรียน แต่บางคนไม่สนใจเรียน บางคนก็มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม แต่บางคนก็ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ทั้งนี้เพื่อต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดประโยชน์สูงกับนักศึกษาครู จึงต้องมีการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาครูมีรูปแบบการเรียนรู้ ความชอบในการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ และปัญหาทางด้านภาษาที่แตกต่างกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป เมื่อผู้สอนรู้และเข้าใจพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูแล้ว ผู้สอนจะสามารถเพิ่มเติมหรือเติมเต็มกิจกรรมที่ผู้เรียนขาดหายไปหรือทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนแต่ละคนมีอัตราความเร็วหรือไวต่อสิ่งที่เรียนรู้ต่างกันและมีระดับความพร้อมทางกลไกของสมองแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่ง Willing (1989, p. 1) กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นเพราะความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนภาษาและขาดความสามารถในการเลือกกลวิธีในการเรียนให้เหมาะสมกับตนเอง

กนกรัตน์ คุณะสารพันธ์ (2559, หน้า 27–28) เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนการเข้าค่าย พบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีด้านอุปญญามากที่สุด (3.38) รองลงมา ได้แก่ กลวิธีด้านการชดเชย (3.08) กลวิธีด้านสังคม (3.02) กลวิธีด้านปัญญา (2.97) กลวิธีด้านการจำ (2.92) และกลวิธีด้านจิตใจ (2.76)

จากการที่ผู้วิจัยวิเคราะห์การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังการเข้าค่าย พบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีด้านอุปญญามากที่สุด (3.60) รองลงมา ได้แก่ กลวิธีด้านการชดเชย (3.39) กลวิธีด้านการจำ (3.35) กลวิธีด้านสังคม (3.30) กลวิธีด้านจิตใจ (3.14) และกลวิธีด้านปัญญา (3.13)

นฤมล โคตรสมบัติ (2545) การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาจุลชีววิทยาและชีววิทยา จำนวน 39 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูง จำนวน 9 คน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้อสอบ Quick Placement Test Version II ผลการวิจัยพบว่า โดยทั่วไปนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษทุกกลุ่มกลยุทธ์ ได้แก่ ใช้กลยุทธ์จดจำ อยู่ในระดับสูง และใช้กลยุทธ์อธิบาย กลยุทธ์ทบทวน กลยุทธ์สังเคราะห์ กลยุทธ์อารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ความจำ อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูงและนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างกันอย่งมีนัยสำคัญที่ .05 ในทุกกลุ่มกลยุทธ์

Wenden and Rubin (1987, p. 16) พบว่า ผู้เรียนภาษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ สามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้โดยการเลือกใช้ และปรับกลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จให้เหมาะสมกับการเรียนของตนเอง รวมทั้งครูผู้สอนควรสนับสนุนและแนะนำส่งเสริมการใช้กลวิธีเหล่านั้นให้แก่ผู้เรียน

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นประโยชน์ของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอนในการพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษและหากได้มีการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเรียนรู้นี้ที่นักศึกษานำไปใช้ในการเรียนรู้อื่นๆ และมีผลทำให้ผลการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษสูงขึ้นจะเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาคู

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่ผู้เรียนใช้เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 6 กลวิธี ดังนี้

กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนต้องใช้กลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนเก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาไว้ โดยเฉพาะเรื่องคำศัพท์ และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ

กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยผู้เรียนกำหนดและปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษา

กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อสื่อสารและเดาความหมาย เมื่อพบปัญหาในการเรียนหรือการใช้ภาษาเป้าหมายนั้น

กลวิธีด้านอุปนิสัย (Metacognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียน เพื่อใช้กระบวนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังหมายถึงกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการประเมินผล และตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเรียน

กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน รวมทั้งใช้กลวิธีในการส่งเสริมหรือพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง

กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) หมายถึง กลวิธีที่จำเป็นต้องใช้เมื่อผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพราะภาษาเป็นพฤติกรรมทางสังคมซึ่งการสื่อสารทางภาษาจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่น ๆ

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนภาษา

Brown (1989, p. 50) กล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาคงจะหาวิธีการเรียนรู้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างมีระบบด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น

Oxford (1990, pp. 14–22) ได้ให้คำจำกัดความของกลวิธีในการเรียนภาษา หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมเฉพาะ ซึ่งผู้เรียนนำมาปรับใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่รวดเร็วและง่ายขึ้น อีกทั้งสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถกระทำได้ด้วยตนเอง และได้เสนอการจัดประเภทของกลวิธีในการเรียนภาษาเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กลวิธีทางตรง และกลวิธีทางอ้อม ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนทางตรง (Direct strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียน โดยกลวิธีนี้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสมองที่แตกต่างกัน ได้แก่

1.1 กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)

1.1.1 การสร้างเครือข่ายความรู้ทางสมอง (Creating mental linkage) ได้แก่ การจัดกลุ่มคำศัพท์ การนำความรู้ใหม่ไปสัมผัสกับความรู้เดิม และการนำคำศัพท์ใหม่ไปใช้ในบริบท

1.1.2 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ภาพและเสียง (Applying images and sounds) ได้แก่ จินตนาการ การใช้คำสำคัญ และการเพิ่มความจำโดยใช้เสียงช่วย

1.1.3 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง (Reviewing well) ได้แก่ การทบทวนโครงสร้างทางภาษา และการทบทวนคำศัพท์

1.1.4 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง (Employing action) ได้แก่ การใช้ท่าทางและความรู้สึกประกอบการอธิบาย การใช้เทคนิคด้านกลไก เช่น การเขียนคำศัพท์ต่าง ๆ บนบัตรคำและเคลื่อนย้ายบัตรคำ

1.2 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies)

1.2.1 การฝึกฝน (Practice) ได้แก่ การพูดซ้ำ ๆ การฝึกเขียนหรือพูดอย่างมีรูปแบบ การจำและใช้กฎเกณฑ์ของภาษา การเชื่อมคำหรือวลีให้เป็นประโยค และการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2.2 การรับและส่งสาร (Receiving and sending messages) ได้แก่ การจับใจความอย่างรวดเร็ว เช่น การฟังหรืออ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจุดที่ต้องการ และการใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งสาร

1.2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (Analyzing and reasoning) ได้แก่ การให้เหตุผลโดยใช้กฎเกณฑ์ การวิเคราะห์คำพูดหรือข้อความ การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของภาษาระหว่างภาษาเป้าหมายกับภาษาแม่ การแปลและการถ่ายโอนความรู้จากภาษาแม่ไปใช้ในภาษาเป้าหมาย

1.2.4 การสร้างแบบหรือโครงสร้างของสารที่รับและส่งขึ้นมาใหม่ (Creating structure for input and output) ได้แก่ การจดโน้ตย่อ การสรุปความ และการสร้างความเด่นชัดให้กับใจความสำคัญ เช่น ชีตเส้นใต้ การทำเครื่องหมายดอกจันที่ข้อความ

1.3. กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies)

1.3.1 การเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently) ได้แก่ การเดาโดยใช้ตัวชี้แนะทางภาษา และการเดาโดยใช้ตัวชี้แนะด้านอื่น ๆ เช่น การเดาจากสถานการณ์บริบท โครงสร้างของข้อความหรือความสัมพันธ์ระหว่างคำ

1.3.2 การแก้ไขข้อจำกัดทางภาษา (Overcoming limitations writing) การแก้ไขข้อจำกัดทางภาษาในที่นี้ คือ ข้อจำกัดในทักษะการพูดและเขียน เช่น การใช้คำในภาษาแม่แทนคำศัพท์ที่ติดขัด การใช้ท่าทางประกอบการพูด การเลี่ยงใช้คำบางคำที่ไม่สามารถนำมาใช้ในการสื่อสาร หรือการปรับสสารให้ง่ายขึ้น เป็นต้น

2. กลวิธีในการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการจัดการกับการเรียนและส่งเสริม รวมทั้งควบคุมกระบวนการเรียนของตน เนื่องจากในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นผู้เรียนต้องพบกับความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านคำศัพท์ กฎเกณฑ์ และโครงสร้างทางภาษา วิธีการสอนที่ผู้สอนนำมาใช้ วัฒนธรรมและสังคม การใช้กลวิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนนำมาใช้จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ กลวิธีดังกล่าวแบ่งได้ ดังนี้

2.1 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies)

2.1.1 การเอาใจใส่ต่อการเรียน (Centering your learning) เช่น การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย หรือการตั้งใจฟังจนกว่าจะพร้อมแล้วจึงพูด

2.1.2 การจัดการและการวางแผนการเรียน (Arranging and planning your learning) เช่น การค้นหาวิธีการเรียนที่ได้ผล การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ การวางแผนประสพสังของการทำงานแต่ละชิ้น หรือการวางแผนไว้ล่วงหน้าสำหรับงานที่ได้รับแต่ละชิ้น

2.1.3 การประเมินผลการเรียน (Evaluating your learning) เช่น การควบคุมและตรวจสอบตนเองโดยค้นหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในด้านความเข้าใจ การใช้ภาษา หรือการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตน

2.2 กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies)

2.2.1 การลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) เช่น การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การหายใจลึก ๆ การเพ่งหรือทำสมาธิ การใช้ดนตรีเพื่อช่วยลดความตึงเครียดหรือความเครียด หรือการดูภาพยนตร์ตลก

2.2.2 การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) เช่น การพูดชมเชยตนเองเพื่อเสริมแรงในการเรียน หรือ การกล้าลองใช้ภาษาอย่างฉลาดในการพูดหรือเขียน แม้จะพบข้อผิดพลาดบ้างก็ตาม

2.2.3 การตรวจสอบระดับจิตใจและอารมณ์ของตนเอง (Taking your emotional temperature) เช่น การใช้แบบสำรวจเพื่อตรวจสอบความรู้สึก ทศนคติ และแรงจูงใจของตนเองที่มีต่อการเรียนภาษา การเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ภาษาของตนเอง หรือการสนทนากับบุคคลอื่นถึงความรู้สึกของตนเองในการเรียนภาษา เป็นต้น

2.3. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

2.3.1 การถามคำถาม (Asking questions) เช่น การถาม หรือการขอคำอธิบายเพื่อขอความกระจ่าง การขอให้ผู้พูดย้ำคำพูด หรือพูดซ้ำอีกครั้ง หรือการถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

2.3.2 การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) ได้แก่ การทำงานกับผู้อื่นที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมาย

2.3.3 การคำนึงถึงผู้อื่นและแสดงความเข้าใจผู้อื่น (Empathizing with others) ได้แก่ การพัฒนาความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของผู้อื่น และการคำนึงถึงความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดพื้นฐานการวิจัย เรื่อง กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 320 คน จำนวน 8 สาขา คือ 1) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ 2) สาขาวิชาภาษาไทย 3) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 4) สาขาวิชาพลศึกษา 5) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป 6) สาขาวิชาสังคมศึกษา 7) สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา และ 8) สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 44 คน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยพิจารณาจากระดับผลการเรียนเฉลี่ยทางด้านภาษาอังกฤษดี อันดับสอง รองจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษ แต่มีปัญหาในการโต้ตอบและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม จำนวน 50 ข้อ ที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 ซึ่งผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทยและปรับค่าให้เหมาะสมกับบริบท โดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่มีความรอบรู้ในด้านเนื้อหาสาระทางการสอนภาษาอังกฤษ โดยการวัดความสอดคล้องระหว่างข้อความภาษาไทยกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถาม คือ การหาค่า IOC (IOC: Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 0.89

แบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 6 กลวิธี คือ 1) กลวิธีด้านการจำ (9 ข้อ) 2) กลวิธีด้านปัญญา (14 ข้อ) 3) กลวิธีด้านการจดจำ (6 ข้อ) 4) กลวิธีด้านอภิปัญญา (9 ข้อ) 5) กลวิธีด้านจิตใจ (6 ข้อ) 6) กลวิธีด้านสังคม (6 ข้อ) ระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลระดับการปฏิบัติแบ่งออกเป็น 5 ระดับตามแบบ Likert Scale ดังนี้

ผู้เรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00
ผู้เรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก	ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50
ผู้เรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง	ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50
ผู้เรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อย	ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50
ผู้เรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยแปลแบบสอบถามเป็นฉบับภาษาไทยแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน การหาความตรงเชิงเนื้อหา ที่มีความรอบรู้ในด้านเนื้อหาสาระทางการสอนภาษาอังกฤษ โดยการวัดความสอดคล้องระหว่างข้อความภาษาไทยกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถาม คือ การหาค่า IOC (IOC: Index of Item Objective Congruence)
2. ผู้วิจัยปรับแก้ข้อความภาษาไทยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แล้วจึงพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านทาง Google Form
4. เมื่อผู้วิจัยได้รับผลจากการทำแบบสอบถามผ่านทาง Google Form แล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

4.51–5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด
3.51–4.50 หมายถึง ระดับมาก
2.51–3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง
1.51–2.50 หมายถึง ระดับน้อย
1.00–1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลของค่า S.D. ดังนี้

มากกว่า 1.75 มีความแตกต่างมาก
1.25–1.75 มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก
น้อยกว่า 1.25 มีความแตกต่างน้อย หรือใกล้เคียงกัน หรือเหมือน ๆ กัน

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการแปลผลและการปฏิบัติกลวิธี 6 ด้าน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การจำ	3.12	0.84	ปานกลาง
2. ปัญหา	2.83	0.94	ปานกลาง
3. การชดเชย	3.25	0.84	ปานกลาง
4. อภิปัญญา	3.24	0.94	ปานกลาง
5. จิตใจ	3.22	0.89	ปานกลาง
6. สังคม	3.12	1.00	ปานกลาง
รวม	3.13	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 ด้าน มีค่าเฉลี่ย 3.13 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกย่อยรายด้านแต่ละด้าน พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีด้านการชดเชย ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.84) สูงที่สุด รองลงมา คือ กลวิธีด้านอภิปัญญา ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.94) กลวิธีด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.89) ส่วนกลวิธีด้านการจำ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.84) และกลวิธีด้านสังคม ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.00) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และกลวิธีด้านปัญหา ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการแปลผลและการปฏิบัติ กลวิธีด้านการจำ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันนึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันรู้ (ความรู้เดิม) แล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ	3.44	0.76	ปานกลาง
2. ฉันใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่มาแต่งในประโยคเพื่อให้ฉันจำได้	3.16	0.85	ปานกลาง
3. ฉันเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่ กับจินตภาพหรือรูปภาพของคำนั้นเพื่อช่วยจำคำศัพท์	3.16	0.85	ปานกลาง
4. ฉันจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ได้โดยนึกภาพสถานการณ์ที่อาจจะใช้คำนั้น ๆ	3.24	0.92	ปานกลาง
5. ฉันใช้ความคล้องจองของเสียงเพื่อจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ	3.00	0.70	ปานกลาง
6. ฉันใช้บัตรคำศัพท์เพื่อจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ	2.88	0.88	ปานกลาง
7. ฉันใช้ทำทางการแสดงความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ	3.20	0.81	ปานกลาง
8. ฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ	2.96	0.84	ปานกลาง
9. ฉันจำคำศัพท์หรือวลีภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ได้โดยการจำจากตำแหน่งที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ ตั้งบนป้ายประกาศหรือบนป้ายเครื่องหมายจราจร	3.04	0.93	ปานกลาง
รวม	3.12	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีการปฏิบัติกลวิธีด้านการจำ มีค่าเฉลี่ย 3.12 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกย่อยรายการ พบว่า ผู้เรียนนึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ฉันรู้ (ความรู้เดิม) แล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 3.44 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และผู้เรียนใช้บัตรคำศัพท์เพื่อจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในกลวิธีนี้ คือ 2.88 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการแปลผลและการปฏิบัติ กลวิธีด้านปัญญา

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
10. ฉันพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หลายครั้ง	2.88	0.78	ปานกลาง
11. ฉันพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา	2.80	1.00	ปานกลาง
12. ฉันฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.16	0.98	ปานกลาง
13. ฉันใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ฉันรู้ในวิธีการที่หลากหลาย	3.08	0.81	ปานกลาง
14. ฉันเริ่มการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	2.76	0.83	ปานกลาง
15. ฉันดูรายการทีวีภาษาอังกฤษที่พูดเป็นภาษาอังกฤษหรือดูภาพยนตร์ที่มีคนพูดภาษาอังกฤษ	3.12	1.01	ปานกลาง
16. ฉันอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเพลิดเพลิน	2.48	0.91	น้อย
17. ฉันเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	2.04	0.84	น้อย
18. ฉันอ่านข้อความภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็ว ก่อน จากนั้นกลับไปอ่านอย่างละเอียด	2.72	1.06	ปานกลาง
19. ฉันมองหาคำในภาษาไทยที่คล้ายกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ	3.08	1.01	ปานกลาง
20. ฉันพยายามหารูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ	2.88	0.97	ปานกลาง
21. ฉันค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยแบ่งคำเป็นส่วน ๆ ตามที่ฉันเข้าใจ	3.24	1.01	ปานกลาง
22. ฉันพยายามไม่แปลคำต่อคำ	2.92	0.99	ปานกลาง
23. ฉันทำการสรุปข้อมูลที่ได้ยินหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ	2.56	1.00	ปานกลาง
รวม	2.83	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีการปฏิบัติกลวิธีด้านปัญญา มีค่าเฉลี่ย 2.83 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกย่อยรายการ พบว่า ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 3.16 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และผู้เรียนเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในกลวิธีนี้ คือ 2.04 อยู่ในการปฏิบัติในระดับน้อย

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการแปลผลและการปฏิบัติ กลวิธีด้านการชดเชย

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
24. ฉันพยายามทำความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย โดยการเดา	3.60	0.64	มาก
25. เมื่อฉันนึกคำศัพท์ไม่ออกระหว่างการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันจะใช้ทำท่าทางในการสื่อความหมาย	3.84	0.81	มาก
26. ฉันสร้างคำศัพท์ใหม่ถ้าฉันนึกคำศัพท์ที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษไม่ออก	3.04	0.84	ปานกลาง
27. ฉันอ่านภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องใช้พจนานุกรมหาคำศัพท์ใหม่ทุกคำ	2.68	0.98	ปานกลาง
28. ฉันพยายามเดาว่าคู่สนทนาจะพูดอะไรเป็นภาษาอังกฤษต่อไป	3.00	0.86	ปานกลาง
29. ถ้าฉันนึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก ฉันจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกันมาแทน	3.32	0.9	ปานกลาง
รวม	3.25	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีการปฏิบัติกลวิธีด้านการชดเชย มีค่าเฉลี่ย 3.25 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกย่อยรายการ พบว่า เมื่อผู้เรียนนึกคำศัพท์ไม่ออกระหว่างการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ จะใช้ท่าทางในการสื่อความหมายมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 3.84 อยู่ในการปฏิบัติในระดับมาก และผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องใช้พจนานุกรมหาคำศัพท์ใหม่ทุกคำ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในกลวิธีนี้ คือ 2.68 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการแปลผลและการปฏิบัติ กลวิธีด้านอภิปัญญา

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
30. ฉันพยายามหาทางใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด	3.24	1.01	ปานกลาง
31. ฉันสังเกตเห็นความผิดพลาดของการใช้ภาษาอังกฤษของฉันและนำข้อมูลนั้นมาปรับปรุงเพื่อช่วยให้ฉันพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	3.4	0.91	ปานกลาง
32. ฉันให้ความสนใจเมื่อมีคนพูดภาษาอังกฤษ	3.48	0.82	ปานกลาง
33. ฉันพยายามหาวิธีที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น	3.80	0.81	มาก
34. ฉันวางแผนตารางเวลาของฉัน เพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.04	0.88	ปานกลาง
35. ฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษด้วยได้	2.92	1.03	ปานกลาง
36. ฉันหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด	2.92	1.07	ปานกลาง
37. ฉันมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของฉัน	3.00	1.04	ปานกลาง
38. ฉันคำนึงถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของฉัน	3.32	0.90	ปานกลาง
รวม	3.24	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีการปฏิบัติกลวิธีด้านอภิปัญญามีค่าเฉลี่ย 3.24 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกย่อยรายการ พบว่า เมื่อผู้เรียนนึกพยายามหาวิธีที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 3.80 อยู่ในการปฏิบัติในระดับมาก และผู้เรียนมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษได้ และผู้เรียนหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในกลวิธีนี้ คือ 2.92 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการแปลผลและการปฏิบัติ กลวิธีด้านจิตใจ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
39. ฉันพยายามไม่เครียดแม้ว่าฉันรู้สึกกลัวการใช้ภาษาอังกฤษ	3.72	0.84	มาก
40. ฉันให้กำลังใจตัวเองให้พูดภาษาอังกฤษแม้ว่าฉันจะกลัวที่จะทำผิดพลาดก็ตาม	3.48	1.04	ปานกลาง
41. ฉันให้รางวัลตัวเองเมื่อฉันทำภาษาอังกฤษได้ดี	3.28	0.73	ปานกลาง
42. ฉันสังเกตเห็นว่าฉันเครียดหรือกังวลเมื่อฉันเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ	3.28	0.84	ปานกลาง
43. ฉันเขียนความรู้สึกลงในไดอารีการเรียนภาษาอังกฤษ	2.40	1.04	น้อย
44. ฉันคุยกับคนอื่นว่าฉันรู้สึกอย่างไรเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	3.16	0.85	ปานกลาง
รวม	3.22	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีการปฏิบัติกลวิธีด้านจิตใจมีค่าเฉลี่ย 3.22 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกย่อยรายการ พบว่า ผู้เรียนพยายามไม่เครียดแม้ว่าฉันรู้สึกกลัวการใช้ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 3.72 อยู่ในการปฏิบัติในระดับมาก และผู้เรียนเขียนความรู้สึกลงในไดอารีการเรียนภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในกลวิธีนี้ คือ 2.40 อยู่ในการปฏิบัติในระดับน้อย

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการแปลผลและการปฏิบัติ กลวิธีด้านสังคม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
45. ถ้าฉันไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ ฉันขอให้อีกฝ่ายพูดช้าลง หรือพูดอีกครั้ง	3.64	0.90	มาก
46. ฉันขอให้เจ้าของภาษาอังกฤษแก้ไขภาษาเมื่อฉันพูดผิด	3.36	1.07	ปานกลาง
47. ฉันฝึกภาษาอังกฤษกับเพื่อนนักศึกษาคนอื่น ๆ	2.84	0.94	ปานกลาง
48. ฉันขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษาที่พูดภาษาอังกฤษ	3.00	1.04	ปานกลาง
49. ฉันถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	2.76	1.01	ปานกลาง
50. ฉันพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3.12	1.05	ปานกลาง
รวม	3.12	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีการปฏิบัติกลวิธีด้านสังคมมีค่าเฉลี่ย 3.12 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกย่อยรายการ พบว่า ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ ฉันทขอให้อีกฝ่ายช้าลง หรือพูดอีกครั้งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 3.64 อยู่ในการปฏิบัติในระดับมาก และผู้เรียนถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในกลวิธีนี้ คือ 2.76 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

กลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จากการตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกลวิธีทั้ง 6 ด้าน มีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.13 คือ อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวนนท์ นิลพาณิชย์ (2560) ที่ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 พบว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกด้านในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ สาธิตา สังข์พงษ์ (2564) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานิติศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ อรุณี อรุณเรือง และคณะ (2560) ศึกษา เรื่อง ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระหว่างสาขาวิชาการท่องเที่ยวการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยวการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลวิธีด้านการชดเชย ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.84) ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนยังพอมีคลังคำศัพท์อื่น ๆ ที่ใกล้เคียงนำมาใช้เดาและสร้างคำใหม่ในการใช้ภาษาอังกฤษเมื่อเกิดปัญหาเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาการใช้และการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะใช้เวลาความหมาย การสร้างคำใหม่ การใช้คำพ้องความหมาย เพื่อใช้ในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้เรียนโดยการเดาอย่างมีหลักการและเหตุผล มีการขอความช่วยเหลือ การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ มีการปรับข้อความ และการสื่อด้วยคำอื่นหรือคำเหมือน สามารถแบ่งเป็นกลวิธีย่อย 2 กลวิธี คือ กลวิธีการเดาอย่างฉลาด (Guessing intelligently) และการเอาชนะข้อจำกัดในด้านการพูดและการเขียน (Overcoming Limitations in Speaking and writing) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล โคตรสมบัติ (2545) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์และชีววิทยา จำนวน 39 คน ผลการวิจัย พบว่า โดยทั่วไปนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษทุกกลุ่มกลยุทธ์ ได้แก่ ใช้กลยุทธ์ชดเชย อยู่ในระดับสูง และใช้กลยุทธ์แก้ปัญหา กลยุทธ์พหุปัญญา กลยุทธ์สังคม กลยุทธ์อารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ความจำ อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูงและนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ในทุกกลุ่มกลยุทธ์

นอกจากนี้ Yaowadee Jones (2010) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนที่มีคะแนน O-NET สูงสุด 10 อันดับแรก พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 333 คน ซึ่งเรียนแผนวิทย์คณิต จำนวน 111 คน ศิลปภาษา จำนวน 111 คน และศิลป์คำนวณ จำนวน 111 คน โดยแบ่งนักเรียนในแต่ละแผนออกเป็น 3 กลุ่มตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มที่มีการเรียนระดับดีมาก ดี และพอใช้ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีการใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการชดเชย ข้อบกพร่อง ตามด้วยกลวิธีด้านปัญญา กลวิธีด้านสังคม กลวิธีด้านอุปนิสัย กลวิธีด้านอารมณ์ และกลวิธีด้านการจดจำ สำหรับการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนสามารถสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับการซ่อมข้อมูลที่ขาดหายไปโดยผู้สอนมีข้อมูลมาให้ผู้เรียนไม่ครบถ้วน โดยผู้เรียนสามารถใช้วิธีการเดาข้อความที่หายไปจากบริบทต่าง ๆ ได้

สำหรับกลวิธีด้านอุปนิสัย ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.94) เป็นกลวิธีที่นักศึกษาใช้เป็นอันดับที่ 2 เพราะนักศึกษามีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนในวิชาที่ไม่ถนัด จึงต้องมีการจัดการและวางแผนที่ดี เพื่อเป็นการบังคับตนเองและช่วยพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ เช่น การวางแผนการเรียน การตรวจสอบการเรียน และการประเมินผลการเรียน โดยแบ่งย่อยเป็น 3 กลวิธี ดังนี้ 1) การวางแผนในการเรียน (planning) กลวิธีนี้สามารถแบ่งย่อยได้อีก เช่น การมุ่งสนใจต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอนโดยตรงและไม่สนใจต่อสิ่งรบกวนต่าง ๆ (directed attention) 2) การตรวจสอบการเรียนรู้ (monitoring) ได้แก่ การตรวจสอบความเข้าใจในการฟังหรือการอ่าน การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาพูดและภาษาเขียนของผู้เรียนเอง และ 3) การประเมินผลการเรียน (evaluation) เช่น การตรวจสอบความถูกต้องและความแม่นยำในการเรียนภาษาของตนเอง (self-evaluation) (O'Malley and Chamot, 1990) ผู้สอนควรเน้นการสร้างกิจกรรมหรือภาระงานให้ผู้เรียนได้ออกแบบ

วางแผน ใช้ความคิดของตนเอง เช่น การสร้างบทสนทนาแล้วนำบทสนทนาที่ได้ไปสื่อสารกับผู้เรียนคนอื่นเพื่อตรวจสอบหรือประเมินการสื่อความหมายของตนเอง

กลวิธีด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.89) กลวิธีที่ใช้ในการลดความวิตกกังวล การกระตุ้นตนเอง เพราะผู้เรียน ยังมีความวิตกกังวลในรายวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ชอบการออกเสียง กลัวว่าจะออกเสียงผิด ไม่สามารถออกเสียงในคำศัพท์ที่ไม่รู้จักได้เลย จึงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การให้กำลังใจตนเองเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกส่งผลทางลบต่อการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีสำคัญ 3 กลวิธี คือ กลวิธีลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) กลวิธีการให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) และกลวิธีการดูแลอารมณ์ตนเอง (Emotional temperature) สำหรับการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรลดความวิตกกังวลในขณะการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้คำพูดที่ปลอบใจเชิงบวก การสร้างเสียงหัวเราะในชั้นเรียนเพื่อลดความตึงเครียดของนักศึกษา

ส่วนกลวิธีด้านการจำ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.84) และกลวิธีด้านสังคม ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.00) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เพราะผู้เรียนสามารถจำโครงสร้าง คำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากพอที่จะนำมาใช้พูดหรือสื่อสารภาษาอังกฤษได้แล้วจึงใช้กลวิธีนี้น้อย กลวิธีด้านการจำเป็นการใช้คำสำคัญ การทบทวนคำศัพท์ การใช้ท่าทางประกอบคำอธิบายซึ่ง Krashen (1982) กล่าวว่า การท่องจำประโยคของผู้เรียนนั้นไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยตรง เพราะบางครั้งประโยคหรือบทสนทนาที่ท่องจำอาจไม่เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและอาจสื่อสารกันไม่เข้าใจ สำหรับการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนรู้พื้นหรือนำความรู้ที่มีออกมาใช้ได้ เช่น การเลือกข้อความให้นักศึกษาอ่านโดยมีคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วปรากฏอยู่ เป็นการทบทวนคำศัพท์ ซึ่งการสอนในเรื่องของการจำคำศัพท์ ผู้สอนสามารถใช้ บัตรภาพหรือบัตรคำเป็นตัวช่วยได้อีกทั้งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเป็นเพื่อนผู้เรียนคนไทยด้วยกันสามารถสื่อสารกันได้ง่ายเข้าใจกันง่าย เพราะมีความรู้ทางภาษาในระดับที่ใกล้เคียงกันจึงไม่ค่อยได้ใช้กลวิธีด้านสังคม กลวิธีนี้เมื่อต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สอดคล้องกับ Khatib et al. (2011) ที่กล่าวว่า การรับรู้ด้านภาษา รับรู้ผ่านการรับรู้ทางสังคม (Sociocultural Perspective) ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม เป็นพื้นฐานของการเรียนและพัฒนาภาษาที่สอง Khamkhien (2013) กล่าวว่า ผู้เรียนชาวไทยที่เลือกใช้กลวิธีด้านสังคมในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้เรียนเคยชินกับการเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวไทย จึงไม่มีโอกาสได้ติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ชาวต่างประเทศ อีกทั้งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทย ผสมกับการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำในชีวิตประจำวัน สำหรับการจัดการเรียนการสอน ให้มีการฝึกฝนสื่อสารกับผู้เรียนคนอื่นเพื่อใช้กลวิธีด้านสังคมในการสื่อสารและสามารถที่จะใช้คำพูดต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองสื่อสารได้อย่างประสบความสำเร็จ

กลวิธีที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีด้านปัญญา ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.94) เพราะเป็นการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ซึ่งผู้เรียนให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษน้อย และในชีวิตประจำวันของผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น จึงไม่ได้ให้ความสำคัญในการใช้กระบวนการทางสมองในการจัดการข้อมูล การฝึกการเขียนอย่างเป็นระบบ หรือการวิเคราะห์และสร้างโครงสร้าง กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่เกี่ยวกับ กระบวนการทางความคิด เช่น กลวิธีจดบันทึก (note-taking) แม้จะมีการปฏิบัติในการฝึกฝนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ YouTube รวมไปถึงการท่องจำในชั้นเรียน แต่ผู้เรียนก็ไม่ได้ฝึกการปฏิบัติในการเรียนภาษา เพราะผู้เรียนไทยส่วนใหญ่ขาดการใช้ทักษะกระบวนการทางความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ ชูติมา วัฒนะศิริ (2561) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ไม่ได้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ไม่คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษธุรกิจเท่าที่ควร และเป็นศัพท์เฉพาะ ทางธุรกิจ ซึ่งอาจส่งผลให้การคิดวิเคราะห์ระดับภาษาที่สองนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ สำหรับการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดการกับองค์ความรู้ใหม่ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจดบันทึก การสรุปข้อมูลเป็นของตนเอง

ทั้งนี้จากการวิจัย ผู้สอนสามารถนำกลวิธีต่าง ๆ ไปปรับใช้กับนักศึกษาครูโดยเน้นกิจกรรมที่หลากหลายและปรับสัดส่วนการสอนโดยการเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ ให้มีสัดส่วนตามความต้องการของนักศึกษาครู เพื่อให้สอดคล้องกับความถนัด ความชื่นชอบหรือไม่ชอบ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาครูในด้านการพัฒนาตนเอง ซึ่งนักศึกษาครูเมื่อทราบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองแล้วจะทำให้ นักศึกษาครูเรียนรู้ภาษาอังกฤษในแบบที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สำหรับกลวิธีด้านปัญญาเป็นกลวิธีที่นักศึกษาครูปฏิบัติน้อยที่สุดใน 6 กลวิธี ดังนั้น ผู้สอนควรพิจารณาการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีนี้ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

องค์ความรู้ใหม่

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ซึ่งยังไม่เคยมีการวิจัยกับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในเรื่องนี้มาก่อน และงานวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นผลการปฏิบัติเป็นรายข้อของผู้เรียนอย่างชัดเจน จากงานวิจัยพบว่า ถึงแม้ผลการวิจัยมีผลในภาพรวมการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลวิธี มีค่าเฉลี่ย 3.13 อยู่ในการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะเห็นว่ามีกิจกรรมด้านปัญหาที่ผู้เรียนปฏิบัติในระดับน้อย ในข้อคำถามที่ถาม คือ ฉันอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเพลิดเพลิน และฉันเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ เป็นข้อที่นักศึกษาปฏิบัติในระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้าผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียน อ่านด้วยตนเอง หรือเขียนบันทึก รายงานเป็นภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่ค่อยชอบ อาจส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่สนใจการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น สิ่งสำคัญของการจัดการเรียนการสอนควรศึกษาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด และสิ่งที่ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถทำได้ก่อนจัดการเรียนการสอนคือการให้นักศึกษาร่วมวางแผนโดยการทำแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างนี้ประกอบด้วยนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 44 คน โดยพิจารณาจากระดับผลการเรียนเฉลี่ยทางด้านภาษาอังกฤษ อันดับสองรองจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษ แต่มีปัญหาในการโต้ตอบและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 ซึ่งผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทยและปรับคำให้เหมาะสมกับบริบท แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 6 กลวิธี คือ 1. กลวิธีด้านการจำ 2. กลวิธีด้านปัญหา 3. กลวิธีด้านการชดเชย 4. กลวิธีด้านอุปนิสัย 5. กลวิธีด้านจิตใจ 6. กลวิธีด้านสังคม พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้ง 6 กลวิธี ที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เรียงจากมากไปน้อย พบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลวิธีด้านการชดเชย รองลงมาคือ กลวิธีด้านอุปนิสัย กลวิธีด้านจิตใจ ส่วนกลวิธีด้านการจำ และกลวิธีด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และกลวิธีด้านปัญหาเป็นลำดับสุดท้ายตามลำดับ แต่เป้าหมายของการศึกษาคือเพื่อให้รู้ว่านักศึกษาครูใช้กลวิธีอย่างไร สัดส่วนเท่าไร แต่เมื่อผู้สอนรู้ระดับของการปฏิบัติของนักศึกษาครูแล้วสิ่งที่มีความสำคัญต่อคืออะไร จะจัดการเรียนการสอนอย่างไรให้สอดคล้องกับผลการวิจัย การแบ่งสัดส่วนของกลวิธีต่าง ๆ มาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ งานวิจัยนี้ทำให้ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาครูมากยิ่งขึ้น เพื่อจะนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป ทั้งนี้แท้จริงแล้วนักศึกษาครูรู้และเข้าใจในกลวิธีต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับ อรุณี อรุณเรือง และคณะ (2560, หน้า 44) ที่กล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ยังไม่รู้จักและเข้าใจพฤติกรรมการเรียนด้านต่าง ๆ มากนัก ผู้สอนควรแนะนำการใช้กลวิธีต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้รู้จักและนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรมีการปรับการสอนโดยดูจากพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนเป็นส่วนประกอบด้วย เช่น เมื่อผู้เรียนใช้กลวิธีด้านการชดเชยมากที่สุด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเดาข้อความที่หายไปจากบริบทต่าง ๆ ได้

1.2 ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกลวิธีในการเรียนภาษาที่หลากหลาย เพื่อเลือกใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ได้ตรงความถนัดของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2 พัฒนาวิธีการสอนสำหรับผู้เรียนที่ใช้กลวิธีแต่ละกลวิธี เช่น การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีด้านการจำ

เอกสารอ้างอิง

- กนกรัตน์ คุณะสารพันธ์. (2559). ผลสัมฤทธิ์และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในค่ายอบรมภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโททุน สกว. รุ่นที่ 1 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน ลดเวลาเรียนเพิ่ม เยาวรู้. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา.
- กฤษเชาว์ นันทสุตแสง. (2563). ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 7(1), 189–203.
- ชุดิมา วัฒนศิริ. (2561). ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 4(1), 101–110.
- นฤมล โคตรสมบัติ. (2546). กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. ปริญญาโท ศศ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิวินท์ นิลพาณิชย์. (2560). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 7(2), 1–12.
- สาธิตา สังข์พงษ์. (2564). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*, 12(3), 37–52.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ ยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ.
- อรุณี อรุณเรือง รพีพรรณ สุธาปัญญกุล และภาวิณี อุ้นวัฒนา. (2560). กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระหว่าง สาขาวิชาการท่องเที่ยวการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล. การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคล ครั้งที่ 9 (9th RMUTNC) และการประชุมวิชาการนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 8 (8th RMUTIC). 8 สิงหาคม 2560 หน้า 37–45. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.
- Brown, H. (1989). *Principal of language learning and teaching*. (3rded). Cambridge: Prentice Hall International (London) Ltd.
- Khamkhien, A. (2013). Roles of English as an international language on learning strategies among Japanese and Thai learners. *Journal of Teaching and Education*, 2(2), 473–483.
- Khatib, M., Hassanzadeh & M., Rezaei, S. (2011). Vocabulary Learning Strategies of Iranian Upper-Intermediate EFL Learners. *International Education Studies*, 4(2), 144–152.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: what every teacher should know*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- _____. (1992/1993). Language learning strategies in a Nutshell: Update and ESL suggestions. *TESOL Journal*, 2, 18–22.
- O'Malley, J.M. & Chamot, A.U. (1990). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press
- Wenden, A & Rubin, Joan. (1987). *Learner Strategies in Language Learning*. New Jersey: Prentice Hall.
- Willing, Ken. (1989). *Teaching How to Learn: Learning Strategies in ESL*. Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research.
- Yaowadee Jones. (2010). A Study of English Learning Strategies Used by Matthayomsuksa 6 Students of the Top Ten O-Net Scoring Schools. *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 2(4), 138–152.